

eine Brücke vom typischen *gentilis* einerseits zur Rasse *buteoides*, andererseits auch zur Rasse *moscoviae* bildet.

Literatur: HORTLING, I., 1929/31, Ornitologisk handbok. Helsingfors. — 1936, Lintukirja. Kuvallinen retkeilykäsikirja Suomen linnuista. Helsinki. — KLEINSMIDT, O., 1922/23, Die Realgattung Habicht, *Falco Palumbarius* (Kl.). Berajah, Zoographia infinita. Halle. — LÖNNBERG, E., 1922, Till kändedomen om dufhökraserna i den palearktiska regionen. Fauna och Flora 17: 225—231. — 1923, Some remarks on Palearctic Goshawks. The Ibis 11: 211—217. — SCHAANNING, H., 1923, Rekord-observasjoner II. Norsk ornith. Tidskr. 1: 217—218. — 1926, Rekord-observasjoner III. Ibid. 2: 143—146. — 1930, Revidert Oversikt av Norges Fugler, inclusive Svalbards og Jan Mayens Fauna. Ibid. 3: 277—291. — SCHIÖLER, E. L., 1931, Danmarks Fugle Bd. III. København. — SUSHKIN, P., 1928, Notes on systematics and distribution of certain palearctic birds. Sec. Contrib. Proc. Boston Soc. of Nat. Hist. Vol. 39, n:o 1. — VON ZEDLITZ, O., 1925, Ett litet bidrag till kändedomen om de skandinaviska fågelraserna. Fauna och Flora 20: 145—173.

Ylistaron pitäjän lounaisosan linnustoa vv. 1940—41.

AIMO KOMONEN.

Seuraavan katsauksen Ylistaron linnustosta olen laatinut etupäässä niihin havaintoihin perustuen, joita olin tilaisuudessa tekemään oleskellessani pitäjässä vuosina 1940—41. Esitän ne vähäisenä lisänä puutteellisesti tutkitun Etelä-Pohjanmaan linnuston tunteemukseen. Joitakin paikkakuntalaisten mainitsemia lajeja on liitetty mukaan.

Havainnot ovat varsin suppealta alueelta. Suurimmaksi osaksi liikui Ylistaron asemalta lähtevän ja Ilmajoelle johtavan tien molemmin puolin. Vain variksesta, varpusesta, törmäpääskystä ja kesyyhkystä on havaintoja myös kirkonkylästä. Hietikon kylä, joka usein mainitaan, sijaitsee n. 5 km asemalta Ilmajoelle päin. Tässä kylässä on myös Länsinevaksi nimitetty suo, jossa mm. muuttohaukka pesii.

Havaintoalue on suurimmaksi osaksi kalliota tai kivikkoharjuja, joilla kasvaa kuusivaltaista metsää, paikoin on sekametsää ja pieniä lehtimetsiköitäkin tapaa. Pellot ovat etupäässä pieniä, sijoittuneina harjujen ja kallioitten väliin. Yhtään järveä tai lampea ei

alueella ole. Viimeksi mainittuja korvaavat jossain määrin lukuisat mutahaudat sekä tiilitehtaan savihaudat, jotka saattavat keväisin olla 50—200 m pitkiä ja n. 50 m leveitä. Jokiakin on vain pari Kyröjoen ns. luomaa, jotka ovat leveimmillään 5—10 m.

Corvus corax L. Ainakin v. 1941 korppi luultavasti pesi Ylistaron ja Ilmajoen välisissä metsissä, sillä niillä seuduin tapasin keväällä useita kertoja parin. — Hietikon kansakoulun „kokoelmissa“ näin munan, joka oli otettu muutamia vuosia aikaisemmin aivan lähellä olevasta korpin pesästä.

Corvus corone cornix (L.). Keväällä, kesällä ja syksyllä yleisimpiä lajeja. Talvella niitä näki vain asemalla ja kirkolla, sielläkin korkeintaan 30—40 kpl. — Maaliskuussa varikset alkoivat siirtyä syrjäkyliin ja huhti—toukokuun vaihteessa niillä oli ensimmäiset munat.

Corvus frugilegus L. Linnut saapuivat huhtikuun loppupäivinä (26. IV. 40 ja 18. IV. 41). Myöhemmin keväällä niitä näki hyvinkin usein Ylistaron tiilitehtaan luona, mutta tavallisesti vain n. 5—10 kpl.

Täältä tiilitehtaan luota löysin 6. VI. 41 myös pesäyhteiskunnan solakoita mäntyjä kasvavasta metsiköstä. Pesä oli vain 5 kpl., mutta paikalla oli n. 20 mustavarista ja muutamia minuutteja aikaisemmin olin nähnyt 12 yksilöä läheisellä pellolla, joten täytynee olettaa, että mustavariksia pesi enemmänkin samalla seudulla.

Paikkakuntalaisten kertoman mukaan mustavaris on pesinyt jo useamman vuoden samoilla paikoin, aikaisemmin tosin peltojen keskellä olevassa metsäsaarella, mutta myöhemmin muuttanut nykyiselle paikalle. Vanha ylistarolainen Mikko Hautamäki, kertoi minulle „mustienvaristen“ tulleen Ylistaron seudulle ensimmäisen maailmansodan aikaan ja siitä lähtien siellä asustaneen.

Coloeus monedula (L.). 20. IV. 41 peltojen yllä Hietikon kylässä.

Pica pica fennorum Lönnb. Päinvastoin kuin varis oli tämä laji läpi vuoden myös syrjäkyliissä. Mitään suurta määrää en koskaan havainnut (16 yks. 19. IV. 41 ja 13 yks. 20. IV. 41, tavallisesti oli vain 6—7 kpl.). — Pesät olivat valmiit huhtikuun 20 päivän tienoilla ja muninta alkoi samoihin aikoihin kuin variksella.

Garrulus glandarius (L.). Yleinen läpi vuoden ja myös pesivänä. Munia oli täysi määrä toukokuun puolivälissä (18.—21. V.). Laskin kerran närhien lukumäärän n. 1 km² alalla ja sain tulokseksi n. 7—10 yks.

Sturnus vulgaris L. Saapui huhtikuun puolivälissä (13. IV. 40

ja 18. IV. 41). Pesivänä tapasin joka kylässä missä vain pesäpönttöjä oli asetettu niitä varten.

Carduelis spinus (L.). Ensimmäiset yksilöt saapuivat 20. IV. 41 ja sen jälkeen niitä näki koko kevään, ei kovin runsaasti, mutta esim. n. 4 km pituisella maantiematkalla laskin kerran 5 paria. — Kesäkuussa, poikasten ollessa lentokykyisiä, tapasin 10—15 yks. käsittävän parven ja 21. VIII. 41 20—25 kpl. suuruisen parven.

Carduelis linaria (L.). Talvella 1940—41 tapasin ensimmäiset urpiaiset, n. 35—40 yks., 2. XI. Sen jälkeen niitä näki aina silloin tällöin, mutta maaliskuussa 1941 enää vain 3—6 kpl. 10. IV. tienoilla niiden luku taasen kasvoi n. 20:een ja nousipa 30—40:eenkin, mutta 21. IV. jälkeen linnut hävisivät kokonaan.

Pyrrhula pyrrhula (L.). Lajin tapasi koko talven asuntojen lähellä, mutta huhtikuun lopulla se katosi asutuilta seuduilta palatakseen esim. 1941 jo elokuun lopulla takaisin. Pesimäaikana punatulkkuja ei todettu.

Fringilla coelebs L. Saapui huhtik. puolivälissä (16. IV. 40 ja 14. IV. 41). Mitään „massamuuttoa“ en koskaan havainnut. Lintu oli seudun ehdottomasti yleisin laji. Useimmat pesät löysin havupuista.

Passer domesticus (L.). Yleinen syrjäisimmissäkin kylissä kesäaikana, mutta talvella se pakeni asemalle ja kirkonkylään, missä oli paremmat ruuansaanimahdollisuudet. — Syrjäkyliin se palasi vasta maalisk. huhtikuun vaihteessa.

Emberiza citrinella L. Pysytteli paikoillaan ympäri vuoden. Tosin talvella niitä näki enemmän niiden kerääntyessä 50—75-päisiin parviin, mutta ainakin Hietikon kylän 100—150 kpl. käsittävä keltasirkkukanta myös pesi suurimmalta osalta aivan kylän läheisyydessä. — Ensimmäiset munalliset pesät löysin toukokuun lopulla, mutta jo kesäkuun puolivälissä näin taasen keltasirkkuja pesäntekopuuhiissa useissa paikoissa. Aika edellisestä pesimisestä tähän kesäkuun pesimiseen tuntuu hieman liian lyhyeltä ollakseen jo toinen pesye. Voisi paremminkin olettaa jonkinlaista joukkomyöhästymistä pesimisen suhteen.

Emberiza hortulana L. Toukokuun puolivälissä ja kesäkuun alkupäivinä 1941 näin 2 peltosirkkuparia säännöllisesti samoilla paikoin. En etsinyt pesiä, mutta hyvällä syyllä oletan sen pesineen Ylistarossa.

Plectrophenax n. nivalis (L.). 14.—18. IV. 41 toistakymmentä pulmusta Hietikon kylän ja aseman välisellä maantiellä.

Alauda arvensis L. Eräs seudun yleisimpiä lintuja. Vain pienet peltotilkut olivat ilman tätä laulajaa, mutta jo n. 10 ha:n pelolla asusti pariskunta. Saapui 13. IV. 40 ja 18. IV. 41.

Anthus trivialis (L.). Yleinen harvoissa kallioisissa metsissä ja pienien peltojen äärillä. Saapui 24. IV. 40.

Anthus pratensis (L.). Ainakin yksi pari asusti ns. Länsinevalla, mistä löysin pesän ja 3 munaa 7. VII. 40 aivan muuttohaukan pesän viereltä.

Motacilla flava L. subsp. Harvinaisen puoleinen lintu, näin vain muutaman kerran. Saapui 11. V. 40 ja 7. V. 41.

Motacilla alba L. Edellistä yleisempi, muttei pystynyt kilpailemaan esim. metsäkirvisen kanssa runsaudessa. Saapui 25. IV. 40 ja 17. IV. 41.

Certhia familiaris L. Melko harvinainen, vain muutaman kerran tiaisparvissa. Pesän löysin ontosta haavasta 16. V. 41.

Parus major L. Yleinen, mutta ei kovinkaan runsaslukuinen. Eräs pari piti kumpanakin keväänä Hietikon kansakoulun postilaitikossa pesäänsä.

Parus cristatus L. Harvinaisin tiaisista, nähty vain muutaman kerran vuodessa. Pesän, missä oli poikaset, löysin 16. V. 41, myös pari lentokykyistä poikuetta tapasin.

Parus atricapillus borealis Selys. Yleisin tiaislaji seudulla. Useita pesiä löysin, samoin näin tuon tuostakin niitä kiertelemässä metsiä.

Aegithalos caudatus (L.). Loppupuolella vuotta 1940 tapasin muutaman kerran pyrstötiaisia. Ensi kerralla niitä oli 15 yks., mutta sitten lukumäärä väheni niin että keväällä 1941 niitä oli aina vain 2 yks. ja luultavasti juuri tuon pariskunnan pesän löysin 29. V. 41 eräästä koivun haarukasta. 21. VIII. tapasin taas n. 25 yks. käsitävän parven.

Regulus regulus (L.). Talvisin tiaisparvien mukana kiertelemässä. Kesällä saattoi harhailla metsiä päivän ennenkuin tapasi hippiäisen.

Bombycilla garrulus (L.). Vain pieniä parvia ja niitäkin melko harvoin. 1940 näin ensimmäiset 15. X. (6 yks.) ja saman talven viimeiset 30. XI. 40 (30 yks.). V. 1941 en nähnyt ensinkään tilhiä.

Muscicapa striata (Pall.). Havaintojeni mukaan harvinainen, näin vain pari kertaa syyskesällä 1941.

Phylloscopus collybita abietinus (Nilss.). Vuonna 1940 tapasin

ensimmäisen 5. V., mutta 1941 vasta 16. V. ja 20. V. se oli yleinen. Pesimäaikana varsin yleinen.

Phylloscopus trochilus (L.). Ensimmäinen havaittiin v. 1940 21. V. ja 1941 19. V. (20. V. 41 yleisenä koko alueella). Muuten kaikkein yleisimpiä pesimälintuja.

Sylvia borin (Bodd.). Tuli touko—kesäkuun vaihteessa ja oli jokseenkin yleinen.

Sylvia communis Lath. Kuten edellinen laji, ehkä kuitenkin jonkinverran harvinaisempi.

Turdus pilaris L. Lukumäärältään laulurastaan jälkeen runsain rastaslaji, pesii yhteiskunnittain. — Saapui 30. IV. 40 ja 29. IV. 41.

Turdus ericetorum philomelus Brehm. Yleinen koko alueella, mutta tuntui erityisesti keskittyneen peltojen keskellä oleviin metsäsaariin tai sitten metsien reunamiin. Saapui räkättirastaan kanssa samoihin aikoihin, mutta pesi vasta touko—kesäkuussa.

Turdus musicus L. Rastaista harvinaisin, viihtyi yleensä räkätien kanssa, mutta esiintyi kyllä yksinkin. Saapui hieman myöhemmin kuin edelliset lajit, nim. 2. V. 41. Vuonna 1940 en laisinkaan tavannut lajia.

Oenanthe oenanthe (L.). Lintu oli erikoisen yleinen, sitä näki joka puolella, missä vain oli vähänkin aukeaa. Vaikka seudun peltomaat yleensä ovatkin kivettömiä se löysi aina jonkun kiviraunion asuinpaikakseen. Laji oli paljon yleisempi Ylistarossa kuin Käki-salmessa, suhde oli n. 3:1. — Saapui 1. V. 40 ja 13. V. 41.

Saxicola rubetra Bechst. Vielä yleisempi kuin kivitasku. Tapa sin sen pienimmilläänkin, metsän sisällä olevilla „luhtaniityillä“, missä n. 1 ha kokoisella alueella oli usein 2—3 paria. Ensimmäiset näin 6. V. 40 ja 22. V. 41.

Phoenicurus phoenicurus (L.). Harvinaisen puoleinen lintu, johon osaksi myös pesäpaikkojen puutteesta.

Erithacus rubecula (L.). Ihmeellistä kyllä näin vain harvoin tätä hauskaa riksuttajaa. Olisi luullut sen olevan yleisen noissa kuusivaltaisissa metsissä.

Troglodytes troglodytes (L.). Vain pari kertaa näin linnun syksyllä, vaikka paikkakuntalaiset usein puhuivat „peukaloisesta“. Uskon heidän aina tarkoittaneen tällä nimellä pajulintua kuten muutaman kerran huomasin.

Hirundo rustica L. Saapui 18. V. 40 ja 19. V. 41. Pesi kautta

koko alueen kaikissa syrjäisemmissäkin taloissa, jopa etempänäkin asumuksista olevissa luhtaniittyjen ladoissa.

Delichon urbica (L.). Saapui 29. V. 40 ja 23. V. 41. Oli lukumäärältään vähäisempi kuin edellinen, mutta pesi kuitenkin siellä täällä, esim. asemalla varastojen räystäitten alla n. 10—15 paria.

Riparia riparia (L.). Pesi Kyröjoen penkereessä.

Apus apus (L.). Saapui havaintojeni mukaan kesäkuun alussa (7. VI. 41). Pesi luultavasti Ylistaron tiilitehtaalla kesällä 1941. Kirkolla niillä oli varmasti vakituinen pesimäpaikka siitä päätellen että ne aina kiertelivät kirkon tornin ympärillä.

Dryobates major (L.). Yleisenä koko alueella, mutta sopivien pesäpuitten takia keskittynyt pesimään vain tiettyihin paikkoihin missä kasvoi suuria haapoja.

Dryobates minor (L.). Kuin edellinen, ehkä hieman useammin nähty.

Picoides tridactylus (L.). Tämän pohjoisen tikän tapasin 30. XI. 40. Lintu oli tavattoman kesy, sain tarkkailla sitä n. 3 metrin päästä sen koputellessa puunrunkoa ja aina välillä äännellessä *get, get, get*.

Dryocopus martius (L.). Tästä on sanottava samaa kuin iso- ja pikkutikasta, pesimähavaintoja on saman verran kaikista.

Lynx torquilla L. Lintu oli harvinainen alueella kuten koloihin pesivät linnut yleensä.

Cuculus canorus L. Ensimmäiset kukunat kuulin 17. V. 40 ja 20. V. 41 ja sen jälkeen aina heinäkuun puoliväliin. Käki piti kyllä pienen tauon kesä—heinäkuun vaihteessa. Oli muuten aivan yleinen koko alueella.

[*Bubo bubo* (L.). Paikkakunnan asukkaitten mukaan on huuhaaja tavattu joskus kymmenkunta vuotta sitten Ylistarossa. Itse en koskaan tavannut sitä enkä kuullut sen ääntä.]

Aegolius funereus (L.). Huhtikuun puolivälissä 1941 löysin pesän vanhasta palokärjen kolosta. Pöllö oli hyvin peloton, ehkä sen takia, että se parhaillaan hautoi muniaan.

Falco peregrinus Tunst. Tämän mielenkiintoisen ilmojen rosvon tapasin ensi kerran 30. VI. 40 ollessani retkeilemässä Ylistaron Länsinevalla. Tullessani suon reunaan kuulin linnun poikasten huutoa ja kun otin selvää äänen lähteestä, löysin 3 valkeaa untuva-poikasta isolta suomättäältä syömässä harakkaa, jota emo paraillaan niille syötti. Lähiympäristöstä löysin melkoisen valikoiman lintujen

ruokalistasta, niinpä oli jätteitä variksista, harakoista, kuovista, kanoista, närhistä, isostataivaanvuohesta, sinisorsasta ja teerestä.

Seuraavana vuonna tein uuden matkan samalle suolle 16. V. 41 ja silloinkin löysin, vaikka pitkän etsinnän jälkeen, pesän, jossa oli 3 hieman haudottua munaa. Pesä oli nytkin suomättäällä, mutta pienen petäjän kakkyrän alla. Munilla oli alustana vain vanhoja havuneulasia, muttei lainkaan mitään ruuan ym. jätteitä vaikka esim. „Suomen selkärankaiset“ mainitsee muuttohaukan munivan oksenuspallojen, höyhenien y. m. jätteiden päälle. Molemmat emot kiertelivät levottomina ylläni ♂:n äännellessä *gvää gvää* tai *kvii kvii* ♀:n taasen huudellessa *gää gää* tai paremminkin *grää grää*.

Kuljeskellessani 24. VII. samalla suolla sudenkorentoja „metsätämässä“ yhdytin taasen muuttohaukan ja samalla sen pesän, missä oli 3 untuvapoikasta. Pesä oli pikkupetäjien suojassa. Oliko tämä keväällisen parin uusi pesä (16. V. 41 löytämästäni pesästä olin ottanut munat haltuuni) vai oliko toinen pari pesinyt samalla suolla? Olen taipuvainen otaksumaan, että tämä pesä oli toisen pariskunnan pesä. Tälle viimeiselle poikueelle olivat emot syöttäneet yksinomaan variksia mikäli jätteistä sain selvää.

Falco tinnunculus L. Saapui huhtikuun loppupuolella. 1940 näin 27. IV. linnun Hietikon kylässä. Saman kylän metsistä löysin myös sen pesän erästä peltojen keskellä olevasta metsäsaaresta 25. V. 41.

Buteo buteo zimmermannae Ehmcke. Saapui 25. IV. 40 ja 28. IV. 41. Seudun yleisin haukka. Eräs pari oli asettunut asumaan Länsinevan laitaan, mistä löysin pesän ja 2 munaa 22. V. 41.

Buteo lagopus (Brünn.). 26. IV. 40 ilmeisesti matkalla pesimäseudulleen.

[*Circus cyaneus* (L.). Tiedossani on vain „Suomen luurankoisten“ maininta siitä, että sinihaukka pesii Ylistarossa.]

Accipiter gentilis (L.). Ensimmäiset 24. IV. 40 ja 12. IV. 41 ja sitten molempina vuosina koko kevään ja kesän. Pesää en löytänyt.

Accipiter nisus (L.). Ensi kerran nähty 26. IV. 40. Pesää en löytänyt, mutta jatkuvasta oleskelemisestä samoilla seuduilla, Hietikon kylässä, oletan sen pesineen.

[*Cygnus cygnus* (L.). Paikkakunnan asukkaitten kertoman mukaan muuttaa joutsen joskus Ylistaron ylitse, itse en nähnyt koko siellä oloaikanani joutsenia.]

Anas platyrhyncha L. Saapui huhtikuun viimeisinä päivinä ja pesi ympäri aluetta.

Anas crecca L. Tavin tapasin kevätkesällä miltei jokaisesta muta- ja savihaudasta, joita oli kaivettu vähän joka pellolla. Oli aina myös runsaslukuisempi kuin sinikko.

Columba livia domestica. Ylistaron kirkonkylässä asusti useita kymmeniä, etenkin myllyjen tienoilla. Myös asemalla oli muutamia viljavarastojen lähettävillä.

Columba palumbus L. Yleinen koko alueella. Syksyisin tapasi joskus isojakin parvia, kuten esim. 12. IX. 40 eräessä metsäsaareissa n. 50—60 yks.

Tringa erythropus (Pall.). Ne harvat kerrat, jolloin tapasin mustaviklon, olivat oikeastaan sangen aikaiset. Vuonna 1940 näin sen eräällä suolla 27. IV. ja v. 1941 tapasin linnun 30. IV. erään pikkulammikon rannalta, mistä se arkana pyrähti lentoon nousten heti korkealle ilmaan. Samana vuonna tapasin vielä 15. V. sen erästä savikuopasta kuovin seurassa ruokaansa etsimästä. Loppukesällä, tarkemmin 17. VIII. 41, kuulin taasen sen huutavan yli lentäessään.

Actitis hypoleucos L. Vain kerran näin tämän kahlaajan. Se oli silloin, 16. V. 41, kai muuttoretkellä. Lintu oleskeli pikku lampareitten rannoilla ja katosi samana päivänä seudulta.

Numenius arquata (L.). 1940 näin ensimmäisen 12. IV. ja 1941 19. IV. Muuten oli kuovi aivan yleinen koko seudulla. Vähänkin suuremmalla peltoaukeamalla majaili pariskunta.

Numenius phaeopus (L.). Erästä savikuopasta parin sinisorsan ja 20—30 tavin seurasta tapasin 16. VIII. 41 3 pikkukuovia. Linnut pyrähtivät arkoina lentoon huudellen *tjuuvik tjuuvik*.

Capella gallinago (L.). Paikkakuntalaiset kertoivat, että lintu aikaisemmin esiintyi seudulla, mutta viime vuosina se oli kadonnut. Tapasin kuitenkin muuttohaukan pesästä sen jätteitä.

Grus grus (L.). 12. IX. 1940 näin 9 kpl. lentävän eteläänpäin. Keväällä 1941 kuulin kurkien huutelua 27. IV. ja sitten 1. V. näin Länsinevalla 6 yks., mutta 4 niistä hävisi sieltä. Koko toukokuun ajan näin samalla seudulla kuitenkin tuontuostakin 2 yks. Myös koko kesäkuun ajan kuulin kurkien huutoa aamuisin n. klo 5:n ajoissa. Heinäkuussa ei näkynyt eikä kuulunut kurkia, mutta elokuussa oli taasen 2 kpl. Länsinevalla aina 30. VIII. 41 saakka, jolloin suon yllä näin lentelevän 18—20 kurkea. Seuraavana päivänä jou-

duin lähtemään lopullisesti pois paikkakunnalta, joten en tiedä lähetikö tuo pariskunta samalla kertaa toisten mukana pois. Voi melkoisen varmasti olettaa kurjen pesineen Länsinevalla 1941 vaikka pesää tai poikasia ei näkynytäkään.

Lyrurus tetrix (L.). Kanalinnuista yleisin ja runsaslukuisin.

Tetrao urogallus L. Huomattavasti harvinaisempi kuin teeri, mutta pesi kuitenkin seudulla.

Tetrastes bonasia (L.). Metsoa paljon yleisempi, kanalinnuista lukumäärältään teeren jälkeen seuraava.

Perdix perdix (L.). Vain muutaman kerran tapasin peltopyyparven, eikä se paikkakuntalaistenkaan kertoman mukaan ollut kovinkaan yleinen.

Summary: The Birds of the southwestern part of Ylistaro parish. The area studied (62° 55' N, 22° 35' E) by the author in the years 1940—41 is wooded country with mostly comparatively small scattered villages surrounded by cultivated fields. There are no lakes nor greater streams. A peat bog was remarkable as a breeding place for a pair of peregrine hawks. The bird fauna of this part of Finland has attracted the attention of our ornithologists to a very small degree and is in fact very trivial. The known breeding places of the *Rook* are still few in Finland. A small rookery (5 nests) was found. The *House Sparrow* is of course a common resident, but the sparrows which breed in the smaller isolated villages migrate for the winter to the centre of cultivation and traffic whereas such a species as the *Yellowhammer* winters in its breeding areas.

Kvantitativa data över fågelfaunan i några begränsade skärgårdsområden i södra Finland.

GÖRAN BERGMAN.

Under de senaste decennierna ha kvantitativa undersökningar över fågelfaunan utförts i betydande delar av vår skärgård. Tyvärr ha ännu icke samtliga forskare bragt sina resultat till offentligheten. När alla utförda undersökningar publicerats får man en god bild av den marina fågelfaunans kvantitativa sammansättning i största delen av södra Finlands skärgård. I det följande redogöres för några mindre, hittills opublicerade undersökningar över fågelfaunan i skärgården som jag utfört åren 1939—1945. Mina taxeringar över